

2

LÉČENÍ JE NUTNÉ

Praktický lékař MUDr. Vlášek měl ze starého kamaráda očividnou radost. Jak by také ne! V dětství býval Vlášek otlý cvalík, jemuž se děti soustavně posmívaly. Nejvíce sportovec Kamil Pastýř, který skákal do dálky a plival na cíl. Vláška nazýval bandaskou, baňourem, nebo dokonce tlustoprdem. S oblibou na něj pokřikoval: „Maso, sádlo, lůj, sádelníku, stůj!“ Ale tyhle problémy dávno odnesl čas. Postupně se váhy vyrovnaly a teď na tom byl Vlášek nesrovnatelně lépe. Dostalo se mu vydatného zadosti-
učinění.

Nyní se Pastýř přivalil v ponuré náladě a vypadal dost depresivně. Navíc očekával, že mu doktor potvrdí diagnózu, kterou mu přdestřela jeho nevlastní dcera. Tak se také stalo.

„Diabetes jako lampa!“ zářil Vláček „Však sis o to dlouho koledoval! Normální člověk by se patrně trochu ukáznil, ale u tebe si tím nejsem vůbec jist! Jsi rozmazlený slaboch, kamaráde!“

„Nechápu, proč mě tak podceňuješ!“ zlobil se Pastyř. „Myslíš, že mě baví potácet se životem a v jednom kuse nakukovat do hrobu? Řekni mi na rovinu, co mě teď čeká.“

„Další vytrvalé nakukování do hrobu,“ informoval ho lékař, „a výrazné zhoršení obtíží. Leda že bys začal intenzivně bojovat se svou obezitou! Což je nepravděpodobné!“

„A když nezačnu?“ vznesl dotaz pacient. „Nebo začnu a nesetkám se s úspěchem? Co bude potom?“ Doktor Vláček se nepochopitelně usmíval. „Velice temné vyhlídky,“ konstatoval téměř škodolibě. „Pokud takové údobí vůbec přežiješ, o čemž dost pochybuji, zřejmě oslepneš a ztratíš vládu nad dolními končetinami. Tvá laskavá dcera tě jistě velice ráda povezí na vozíčku.“

„Jen to ne!“ záupěl Kamil. „Větší neštěstí by mě nemohlo potkat! Zlata by mě vyvezla na nějaký kopec a pak by ubohého slepce pustila dolů na silnici mezi kamiony. Zůstal by po mně pouze mastný flek na asfaltu. Navíc bych patrně způsobil dopravní zácpu, o čemž by okamžitě referovala média.“

